

Pertti Piipponen näkee usein taideteostensa värit ja muodot unissa. Hän kokee myös musiikin väreinä.

Kekkosen kermakon hioja

Hyvinkäläistaiteilija Pertti Piipponen nautti uniikkitoiden teosta Riihimäen Lasilla. Myöhemmin hän erikoistui taidemaalarina kubismiin.

Heidi Kajander-Maavuori
heidi.kajander-maavuori@media.fi

HYVINKÄÄ | Kermakko ja sokerrikko Kekkoselle sekä erilaisia uniikkeja vaaseja on lähtenyt Pertti Piipponen tekemään ja Aimo Okkolinin suunnittelemina Riihimäen Lasilla pohjoismaisille kuminkaallisille. – En ehtinyt montakaan viikkoa aikanaan olla Riihimäen Lasissa hiojana, kun kutsu kävi uniikkitoiden tekoon suoraan Okkolinin oppiin vuosiksi 1969–73. Hän sanoi minulla olevan synnynnäisiä lahjoja, joten sille tielle jäin, hyvinkäläinen lasi- ja keramiikkataiteilija sekä taidemaalari Pertti Piipponen sanoo.

Riihimäen Lasilla Piipponen olisi varmasti edelleenkin, jollei paikka olisi lopettanut toimintaansa vuonna 1976, siksi rakasta työ lasisuunnittelun ja kristallin parissa oli. – Koko ikäni ennen Lasille menoa olin piirtänyt, maa-

Pertti Piipponen

Hyvinkäläinen taidemaalari ja kuvanveistäjä Pertti Juhani Piipponen (s. 9.4.1947) työskenteli Riihimäen lasitehtaalla sekä Kumelan lasissa kristallihiojana ja mallisuunnittelijana.

Hänellä on ollut lukuisia yksityisnäyttelyjä eri puolilla Suomea ja hänen teoksiaan on Suomen Lasimuseon, Riihimäen musiikkiopiston ja Riihimäen kaupungintalon kokoelmissa sekä ulkomailla Norjassa, Venäjällä sekä Ruotsissa.

Työt koostuvat maalauksista, lasitöistä ja keramiikasta, ja niissä on paljon abstrakteja sekä kubistisia piirteitä. Aiheet liittyvät pääosin luontoon ja eläimiin.

lannut, luonnostellut. Koulussa kaikki taideaineet olivat mieluisia ja saatoin maalla ollessakin jäädä tutkimaan kantokasoja ja ihastella puiden käppyräisiä muotoja. Kymmenvuotiaana muutin perheen kanssa Riihimäkeen Kuopiosta. Kolmetoistavuotiaana kävin ABC-Piirustuksen kirjukurssin ja 15-vuotiaana hankin ensimmäiset öljyväriini. Ensimmäisen maalauk-

seni aiheena oli Imatrankoski, jonka kuohut mielikuvien pohjalta työstin esiin. Työ ei ole minulla tallessa, sen osti heti yksi senaikainen naapuri.

Armeijan sotilasmuistioon piirtelyn jälkeen koitti aika Riihimäen sähkölaitoksen mittarinkorjaajana.

– Siellä minua kehoitettiin ehdottomasti hakeutumaan taiteen pariin ihan työkseni ja tärskyt Okkolinin kanssa saivat ajatukseni arkkitehdin ammatista vaihtumaan lopullisesti lasiin ja kristalliin.

Hyvinkäälle taiteilija tuli perustaneeksi kodin vaimon perässä.

– Tutustuimme päivätansseissa ja sieltä saatille lähteissä kävikin ilmi, että asumme saman talon eri rapuissa, mies nauraa ja tarjoilee kahvia vaimonsa **Sirpa Piipponen** kansalaisopistolla tekemästä astiastosta. Kotitalo ei ole enää sama, mutta taide ja luominen innoittavat yhä pariskuntaa.

Koti Hyvinkäällä Hakalassa kuvaa oivasti myös Pertti Piipponen otetta työhönsä. Eteisestä saakka katseen vangitsevat lasireliefit, kirkaat kubistiset öljyvärimaalaukset, hillitymmät öljyliitutyöt sekä lasitetut keramiikkatyöt, pääosin luontoaiheilla.

Piipponen tapa työskennellä vaikuttaa ensi kuulemalta suoraviivaiselta, mutta samaan

Pertti Piipponen kotona on runsaasti itse tehtyjä teoksia.

aikaan syvän sisäisen oivaluksen tuomalta intuitioltta.

– Olen hyvin tuottelias. Kerran minulla oli näyttely Riihimäellä ja pyysin seuraavaa näyttelyaikaa puolen vuoden päähän. Kummasteltiin, aikoi-sinko tulla samoine vanhoine töineni toiseen näyttelyyn. Vaan ei, siinä vaiheessa minulla kyllä olisi ollut esille pantavaa hyvinkin kokonaiseen uuteen näyttelyyn, Piipponen naurahtaa.

Aiheensa ja ideansa kolmisenkymmentä vuotta sitten Riihimäeltä Hyvinkäälle muuttanut Piipponen saa pääasiassa luonnosta, koirien ulkoilutuslenkeiltä Hyvinkään Sairaalanmäen metsämaastoissa. Mutta yö on taitelijalle aikaa, jolloin kuva seuraavasta teoksesta paljastuu

alitajunnalle.

– Näen selvästi unessa väreineen kaikkineen työt ja sitten mahdollisimman pian niitä pitää herättyä päästä aloittamaan. Muistan unet helposti, Piipponen sanoo suoraviivaisesti työskentelytavastaan.

Hän kertoo omaavansa äärimmäisen tarkan värimuistin ja visualisoivansa näkemänsä helposti konkreettiseen taide-teokseensa. Myös musiikin hän kokee väreinä.

– Violetti on vahva basso esimerkiksi, Piipponen avaa.

Piipponen rakkain oma työ liittyykin musiikkiin, vaikka eläinten kuvaaja hän enimmäkseen onkin.

– Rakkain työni riippuu Riihimäen musiikkiopistolla. Se on kahdeksankymmenluvulla tehty ja siinä on kolme viulunsoittajaa sekä bassoviulu. Onnistuin saamaan viulunsoittajille niin hyvät asennot, että olin siihen hyvin tyytyväinen.

Piipponen taide syntyy pääasiassa kotona, keittiön pöydän ääressä tai makuuhuoneen lasinhiomakoneen luona. Fyysisistä voimaakin töiden kanssa välillä tarvitaan.

– Eräskin lasityö painoi sitä aloittaessani 30 kiloa, joten kunnosta täytyy pitää huolta.

Piipponen on nuoresta saakka ollut ahkera liikkumaan. RPL:ssä tuli pelattua pesäpalloa kesäisin ja talvisin mies

nyrkkeili suomenmestaruustasolla TUL:n +60-kiloisissa. Myöhemmin kuvaan tulivat käsipallo sekä kilpapyöräily Hyvinkään Pontevassa. Nyt 50-vuotistaiteilijavuottaan viettävä Piipponen pitää kuntoon yllä kävelylenkein.

– Ulkoilutan hoitokoiria. Omia terrierejä meillä ei enää ole, mutta muiden koiria pääsen viemään lenkille. Yhdessä ulkoillessa havahtuu luonnossa välillä toisenlaisiin asioihin, mihin kiinnittäisi huomiota yksikseen kävellessä.

Tulevina vuosina Piipponen aikoo keskittyä lasin hiontaan sekä maalaamiseen.

– Kansalaisopistolla on opettaja vaihtumassa eikä vaimokaan enää käsikremppojen vuoksi voi keramiikkatöitä tehdä. Kävimme siellä aina yhdessä. Tämä kevät lienee ollut viimeinen kauteni keramiikkatöiden parissa.

Näyttelyjen pitoon 71-vuotiaalla Piipposella riittäisi runsaasti virtaa, mutta näyttelytilojen puute hieman miestä korpeaa.

– Minusta taiteilijoille pitäisi Hyvinkään kaupungilla olla osoittaa paikka, jossa tuoda omaa taidetta esiin. Esimerkiksi Promenadigalleriaan on yli vuoden jonot. Näyttelyt kuitenkin ovat myös tulojen hankinnan ja jatkuvuuden näkökulmasta tärkeää, taiteilija vinkkaa.